

משנה - מגילה

[פרק א](#) • [פרק ב](#) • [פרק ג](#) • [פרק ד](#)

פרק א

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#) [משנה י](#) [משנה יא](#)

פרק ב

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#)

פרק ג

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#)

פרק ד

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#) [משנה י](#)

א

פרק

א

משנה

-

א

פרק

מגלה נקראת באחד עשר, בשנים עשר, בשלשה עשר, בארבעה עשר,

בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר, לֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר. כִּרְכִּין הַמִּקְדָּשִׁים חוֹמָה מִיָּמִינָה יְהוֹשֻׁעַ בֶּן
נוּן, קוֹרֵין בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר. כְּפָרִים **[ב]** וְעִירוֹת גְּדוּלוֹת **[ג]**, קוֹרֵין בְּאַרְבָּעָה
עָשָׂר, אֲלֵא שְׁהַכְּפָרִים מִקְדָּשִׁים לְיוֹם הַכְּנִיסָה:

פרק א - משנה ב

כִּיצַד. חָל לְהִיּוֹת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר **[ז]** בְּשַׁנִּי, כְּפָרִים וְעִירוֹת גְּדוּלוֹת קוֹרֵין
בוּ בְיוֹם, וּמִקְפּוֹת חוֹמָה לְמַחֵר. חָל לְהִיּוֹת בְּשָׁלִישִׁי אוּ בְרַבִּיעִי, כְּפָרִים
מִקְדָּשִׁים לְיוֹם הַכְּנִיסָה וְעִירוֹת גְּדוּלוֹת קוֹרֵין בוּ בְיוֹם, וּמִקְפּוֹת חוֹמָה
לְמַחֵר. חָל לְהִיּוֹת בְּחַמִּישִׁי, כְּפָרִים וְעִירוֹת גְּדוּלוֹת קוֹרֵין בוּ בְיוֹם, וּמִקְפּוֹת
חוֹמָה לְמַחֵר. חָל לְהִיּוֹת עֶרֶב שַׁבָּת, כְּפָרִים מִקְדָּשִׁים לְיוֹם הַכְּנִיסָה, וְעִירוֹת
גְּדוּלוֹת וּמִקְפּוֹת חוֹמָה קוֹרֵין בוּ בְיוֹם **[ט]**. חָל לְהִיּוֹת בְּשַׁבָּת **[יב]**, כְּפָרִים
וְעִירוֹת **[יג]** גְּדוּלוֹת מִקְדָּשִׁים וְקוֹרֵין לְיוֹם הַכְּנִיסָה, וּמִקְפּוֹת חוֹמָה לְמַחֵר.
חָל לְהִיּוֹת אַחַר הַשַּׁבָּת, כְּפָרִים מִקְדָּשִׁים לְיוֹם הַכְּנִיסָה, וְעִירוֹת גְּדוּלוֹת
קוֹרֵין בוּ בְיוֹם, וּמִקְפּוֹת חוֹמָה לְמַחֵר:

פרק א - משנה ג

אִיזוֹ הִיא עִיר גְּדוּלָה, כֹּל שֵׁשׁ בָּהּ עֲשָׂרָה בְּטָלְנִים. פָּחוֹת מִכָּאן, הָרִי זֶה
כָּפֹר. בְּאֵלוֹ אָמְרוּ מִקְדָּשִׁים וְלֹא מֵאַחֲרָיו. אֲבָל זָמַן עָצִי כֹהֲנִים וְתִשְׁעָה
בָּאֵב, חֲגִיגָה וְהַקְהָל, מֵאַחֲרָיו וְלֹא מִקְדָּשִׁים. אֵף עַל פִּי שֶׁאָמְרוּ מִקְדָּשִׁים
וְלֹא מֵאַחֲרָיו, מִתְרִין בְּהִסְפָּד וּבְתַעֲנִיּוֹת וּמִתְנַוֹת לְאַבְיוֹנִים **[יט]**. אָמַר רַבִּי
יְהוֹדָה, אִימָתִי, מְקוֹם שֶׁנִּכְנָסִין בְּשַׁנִּי וּבְחַמִּישִׁי. אֲבָל מְקוֹם שֶׁאֵין נִכְנָסִין
לֹא בְשַׁנִּי וְלֹא בְחַמִּישִׁי, אֵין קוֹרֵין אוֹתָהּ אֲלֵא בְזִמְנָה:

פרק א - משנה ד

קָרְאוּ אֶת הַמְּגִלָּה בְּאֶדְר הָרֵאשׁוֹן וְנִתְעַבְּרָה הַשָּׁנָה, קוֹרֵין אוֹתָהּ בְּאֶדְר
הַשֵּׁנִי, אֵין בֵּין אֶדְר הָרֵאשׁוֹן לְאֶדְר הַשֵּׁנִי אֲלֵא קְרִיאַת הַמְּגִלָּה **[כ]** וּמִתְנַוֹת

פרק א - משנה ה

אין בין יום טוב לשבת אלא אכל נפש בלבד. אין בין שבת ליום הכפורים אלא שזה זדונו בידי אדם וזה זדונו בכרת {כב} :

פרק א - משנה ו

אין בין המדר הנאה מחברו למדר ממנו מאכל אלא דריסת הרגל וכלים שאין עושין בהן אכל נפש. אין בין נדרים לנדבות אלא {כה} שהנדרים חייב באחריותו, ונדבות אינו חייב באחריותו: {כו}

פרק א - משנה ז

אין בין זב הרואה שתי ראיות לרואה שלש אלא קרבן. אין בין מצרע מסגר למצרע מחלט אלא פריעה ופרימה {כח}. אין בין טהור מתוך הסגר לטהור מתוך החלט אלא תגלחת וצפרים:

פרק א - משנה ח

אין בין ספרים {כט} לתפלין ומזוזות אלא {ל} שהספרים נכתבין בכל לשון, ותפלין ומזוזות אינן נכתבות אלא אשורית {לא}. רבן שמעון בן גמליאל אומר, אף בספרים לא התירו {לב} שיכתבו אלא יונית:

פרק א - משנה ט

אין בין כהן משוח בַּשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה לְמַרְבֵּה בְּגָדִים אֶלָּא פֶּר [לג] הֵבֵא עַל כָּל הַמִּצּוֹת. אין בין כהן משמש לכהן שעבר אֶלָּא פֶּר יוֹם הַכַּפּוּרִים וְעִשְׂרִית הָאֵיפָה:

פרק א - משנה י

אין בין בַּמָּה גְדוּלָה לְבַמָּה קִטְנָה אֶלָּא פְּסָחִים. זֶה הַכֶּלֶל, כָּל שֶׁהוּא נֹדֵר וְנֹדֵב, קָרַב בַּבַּמָּה [לד]. וְכֹל שֶׁאִינוֹ לֹא נֹדֵר וְלֹא נֹדֵב, אִינוֹ קָרַב בַּבַּמָּה:

פרק א - משנה יא

אין בין שִׁילָה לִירוּשָׁלַיִם אֶלָּא שֶׁבְּשִׁילָה אוֹכְלִים קִדְּשִׁים קְלִים וּמַעֲשֵׂר שְׁנֵי בְּכֹל הָרוּאָה, וּבִירוּשָׁלַיִם לְפָנִים מִן הַחוּמָה. וְכֹאן וְכֹאן קִדְּשֵׁי קִדְּשִׁים נֶאֱכָלִים לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים. קִדְּשַׁת שִׁילָה יֵשׁ אַחֲרֶיהָ הַתֵּר, וְקִדְּשַׁת יְרוּשָׁלַיִם אֵין אַחֲרֶיהָ הַתֵּר:

פרק ב

פרק ב - משנה א

הקורא את המגלה למפרע, לא יצא. קראתה על פה, קראתה תרגום, בכל לשון, לא יצא. אבל קורין אותה ללועזות {ד} בלעז. והלועז ששמע אשורית, יצא:

פרק ב - משנה ב

קראתה סרוגין, ומתנמנם, יצא. היתה כותבה, דורשה, ומגיהה, אם כנו לבו, יצא. ואם לאו, לא יצא. היתה כתובה בסם, ובסקרא, ובקומוס ובקנקנתום, על הנגר ועל הדפתרא, לא יצא, עד שתהא כתובה אשורית {ה}, על הספר {ו} ובדיו {ז}:

פרק ב - משנה ג

בן עיר שהלך לכרד ובו כרד שהלך לעיר, אם עתיד לחזור למקומו, קורא כמקומו {י}. ואם לאו, קורא עמקו. ומהיכן קורא אדם את המגלה ויוצא בה ידי חובתו, רבי מאיר אומר, בלה. רבי יהודה אומר, מאיש יהודי {טו} (אסתר ב). רבי יוסי אומר, מאחר הדברים האלה (אסתר ג):

פרק ב - משנה ד

הכל כשרין לקרות את המגלה, חוץ מחרש, שוטה, וקטן. רבי יהודה מכשיר בקטן {יז}. אין קורין את המגלה, ולא מליו, ולא טובליו, ולא מזין, וכן שומרת יום {כב} כנגד יום לא תטבל, עד שתנח החמה. וכלן שעשו משעלה עמוד השחר, קשר:

פרק ב - משנה ה

כָּל הַיּוֹם כָּשֶׁר לְקִרְיַאת הַמְּגִלָּה **{כג}**, וְלִקְרִיאת הַחֵלֶל, וְלִתְקִיעַת שׁוֹפָר, וְלִנְטִילַת לֹוֶב, וְלִתְפִלַּת הַמוֹסָפִין **{כד}**, וְלַמוֹסָפִין **{כה}**, וְלוֹדוּי הַפָּרִים, וְלוֹדוּי הַמַּעֲשָׂר, וְלוֹדוּי יוֹם הַכַּפּוּרִים, לְסַמִּיכָה, לְשַׁחֲיטָה, לְתַנּוּפָה, לְהַגְשָׁה, לְקַמִּיצָה וְלַהֲקַטְרָה, לְמַלִּיקָה, וְלִקְבָלָה, וְלַהֲזִיָּה, וְלַהֲשַׁקֵּיט סוּטָה, וְלַעֲרִיפַת הָעֶגְלָה, וְלִטְהַרַת הַמִּצְרַע **{כו}**:

פרק ב - משנה ו

כָּל הַלֵּילָה כָּשֶׁר לְקַצִּירַת הָעֵמֶר **{כז}** וְלַהֲקַטֵּר חֲלָבִים וְאַבְרִים. זֶה הַכֹּלֶל, דָּבָר שֶׁמִּצְוֹתוֹ בַּיּוֹם **{כט}**, כָּשֶׁר כָּל הַיּוֹם. דָּבָר שֶׁמִּצְוֹתוֹ בַּלַּיְלָה, כָּשֶׁר כָּל הַלֵּילָה:

פרק ג

פרק ג - משנה א

בְּנֵי הָעִיר שֶׁמָכְרוּ רְחוּבָה **{א}** שֶׁל עִיר, לּוֹקְחִין בְּדַמְיוֹ בֵּית הַכֶּנֶסֶת. בֵּית הַכֶּנֶסֶת, לּוֹקְחִין תְּבֵה **{ג}**. תְּבֵה, לּוֹקְחִין מִטְּפָחוֹת **{ד}**. מִטְּפָחוֹת, לּוֹקְחִין סָפָרִים. סָפָרִים, לּוֹקְחִין תּוֹרָה. אָבֵל אִם מָכְרוּ תּוֹרָה, לֹא יִקְחוּ **{ה}** סָפָרִים. סָפָרִים, לֹא יִקְחוּ מִטְּפָחוֹת. מִטְּפָחוֹת, לֹא יִקְחוּ תְּבֵה. תְּבֵה, לֹא יִקְחוּ בֵּית הַכֶּנֶסֶת. בֵּית הַכֶּנֶסֶת, לֹא יִקְחוּ אֶת הָרְחוּב. וְכֵן בְּמוֹתְרִיהוּן. אִין מוֹכְרִין אֶת שֶׁל רַבִּים לְיַחֲד, מִפְּנֵי שֶׁמּוֹרִידִין אוֹתוֹ מִקְדָּשָׁתוֹ, דְּבָרֵי רַבִּי יְהוֹדָה. אָמְרוּ לוֹ, אִם כֵּן **{ו}**, אַף לֹא מֵעִיר גְּדוּלָה לְעִיר קִטְנָה:

פרק ג - משנה ב

אין מוכרין בית הכנסת, אלא על תנאי שאם ירצו **[ז]** יחזירוהו, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, מוכרים אותו ממכר עולם, חוץ מארבעה דברים, למרחץ ולברסקי ולטבילה ולבית המים. רבי יהודה אומר, מוכרין אותו לשם חצר, והלוקח מה שירצה יעשה:

פרק ג - משנה ג

ועוד אמר רבי יהודה, בית הכנסת שחרב, אין מספידין **[ח]** בתוכו, ואין מפשילין בתוכו חבלים, ואין פורשין לתוכו מצודות, ואין שוטחין על גגו פרות, ואין עושין אותו קפנדריא, שנאמר (ויקרא כו), והשמותי את מקדשיכם, קדשתו אף כשהו שוממין. עלו בו עשבים, לא יתלש, מפני עגמת נפש:

פרק ג - משנה ד

ראש חודש אדר **[ט]** שחל להיות בשבת, קורין בפרשת שקלים (שמות ל). חל להיות בתוך השבת, מקדימין לשעבר ומפסיקין לשבת אחרת. בשנה **[יא]**, זכור (דברים כה). בשלישית, פרה אדמה (במדבר יט). ברביעית, החודש הזה לכם (שמות יב). בחמישית, חזרין לכסדרן. לכל מפסיקין, בראשי חודשים, בחנכה ובפורים, בתעניות **[יב]** ובמעמדות וביום הכפורים **[יג]**:

פרק ג - משנה ה

בפסח קורין בפרשת מועדות של תורת כהנים (ויקרא כב). בעצרת, שבועה

שְׁבַעוֹת (דברים טז). בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ (ויקרא כג). בְּיוֹם
הַכְּפוּרִים, אַחֲרֵי מוֹת (שם טז). בְּיוֹם טוֹב הָרֵאשׁוֹן שֶׁל חֹג קוֹרִין בְּפָרֶשֶׁת
מוֹעֲדוֹת שְׁבַתֹּרֶת כְּהֲנִים (ויקרא כג), וּבְשָׂאֵר כָּל יְמֹת הַחֹג בְּקִרְבָּנוֹת הַחֹג
(במדבר כט):

פרק ג - משנה ו

בְּחִנּוּכָהּ, בְּנִשְׂיָאִים **[לט]** (שם ז). בְּפוּרִים, וְיָבֵא עַמְלֵק (שמות יז). בְּרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים,
וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁיכֶם (במדבר כח). בְּמַעֲמָדוֹת, בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית (בראשית א).
בְּתַעֲנִיּוֹת **[מ]**, בְּרִכּוֹת וּקְלָלוֹת (ויקרא כו). אִין מַפְסִיקִין **[מב]** בְּקְלָלוֹת, אֵלָּא
אֶחָד קוֹרֵא **[מג]** אֶת כָּלָן. בְּשָׁנֵי **[מד]** וּבְחֲמִישֵׁי וּבְשֶׁבַת בְּמִנְחָה, קוֹרִין
כְּסֻדְרוֹ, וְאִין עוֹלִין לָהֶם מִן הַחֲשֻׁבוֹן, שְׁנַאֲמַר (ויקרא כג), וַיְדַבֵּר מִשֶּׁהָ אֶת
מַעֲדֵי יְיָ אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִצֻּוֹתָן **[מה]** שִׁיְהוּ קוֹרִין כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזִמְנוֹ:

פרק ד

פרק ד - משנה א

הַקּוֹרֵא אֶת הַמְּגִלָּה עוֹמֵד וְיוֹשֵׁב **[א]**. קְרָאָהּ אֶחָד, קְרָאוּהָ שְׁנַיִם, יָצְאוּ **[ב]**.
מְקוֹם שְׁנֵהֲגוּ לְבָרָךְ, יְבָרָךְ. וְשֵׁלָא לְבָרָךְ, לֹא יְבָרָךְ. בְּשָׁנֵי וּבְחֲמִישֵׁי וּבְשֶׁבַת
בְּמִנְחָה, קוֹרִין שְׁלֹשָׁה **[ד]**, אִין פּוֹחֲתִין וְאִין מוֹסִיפִין עֲלֵיהוֹן, וְאִין מַפְטִירִין
בְּנִבְיָא. הַפּוֹתֵם וְהַחוֹתֵם **[ה]** בְּתוֹרָה, מְבָרָךְ לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ **[ו]**:

פרק ד - משנה ב

בְּרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים וּבְחֵלוֹ שֶׁל מוֹעֵד, קוֹרִין אֲרֻבָּעָה **[ה]**, אִין פּוֹחֲתִין מִהוּן וְאִין מוֹסִיפִין עֲלֵיהוּן, וְאִין מִפְטִירִין בְּנִבְיָא. הַפּוֹתַח **[י]** וְהַחֹתֵם בִּתְוֹרָה, מְבָרְךְ לְפָנֶיהָ וְלֹאֲחֲרֶיהָ. זֶה הַכָּלֵל **[יא]**, כָּל שְׂיֵשׁ בּוֹ מוֹסָף וְאִינוּ יוֹם טוֹב, קוֹרִין אֲרֻבָּעָה. בְּיוֹם טוֹב, חֲמִשָּׁה. בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁשָׁה. בְּשַׁבָּת, שִׁבְעָה. אִין פּוֹחֲתִין מִהוּן, אָבֵל מוֹסִיפִין **[יב]** עֲלֵיהוּן, וּמִפְטִירִין בְּנִבְיָא. הַפּוֹתַח וְהַחֹתֵם בִּתְוֹרָה, מְבָרְךְ לְפָנֶיהָ וְלֹאֲחֲרֶיהָ:

פרק ג - משנה ג

אִין פּוֹרְסִין אֶת שְׁמַע, וְאִין עוֹבְרִין לְפָנֵי הַתְּבָה, וְאִין נוֹשְׂאִין אֶת כַּפֵּיהֶם **[טז]**, וְאִין קוֹרִין **[יז]** בִּתְוֹרָה, וְאִין מִפְטִירִין בְּנִבְיָא, וְאִין עוֹשִׂין מַעֲמָד וּמוֹשָׁב, וְאִין אוֹמְרִים בְּרַפְתָּ אֲבֵלִים **[כ]** וְתִנְחוּמֵי אֲבֵלִים וּבִרְכַת חֲתָנִים, וְאִין מְזַמְנִין בְּשֵׁם, פְּחוֹת מַעֲשָׂרָה. וּבִקְרָקְעוֹת, תִּשְׁעָה וְכָהוּן. וְאָדָם, כִּיּוֹצֵא בָהוּן:

פרק ד - משנה ד

הַקּוֹרֵא בִּתְוֹרָה לֹא יִפְחוֹת מִשְׁלֹשָׁה פְּסוּקִים **[כד]**. לֹא יִקְרֵא לְמִתְרַגְּמוֹן **[כה]** יוֹתֵר מִפְּסוּק אֶחָד, וּבְנִבְיָא שְׁלֹשָׁה. הָיָו שְׁלֹשְׁתָּן שְׁלֹשׁ פְּרָשִׁיּוֹת, קוֹרִין אֶחָד אֶחָד. מְדַלְגִין בְּנִבְיָא וְאִין מְדַלְגִין בִּתְוֹרָה **[כו]**. וְעַד כַּמָּה הוּא מְדַלֵּג, עַד כְּדֵי שְׁלֹשָׁה מְדַלְגִין וְאִין מְדַלְגִין בִּתְוֹרָה **[כז]**. וְעַד כַּמָּה הוּא מְדַלֵּג, עַד כְּדֵי שְׁלֹשָׁה מְדַלְגִין וְאִין מְדַלְגִין בִּתְוֹרָה **[כח]**. וְעַד כַּמָּה הוּא מְדַלֵּג, עַד כְּדֵי שְׁלֹשָׁה מְדַלְגִין וְאִין מְדַלְגִין בִּתְוֹרָה **[כט]**. וְעַד כַּמָּה הוּא מְדַלֵּג, עַד כְּדֵי שְׁלֹשָׁה מְדַלְגִין וְאִין מְדַלְגִין בִּתְוֹרָה **[ל]**. וְעַד כַּמָּה הוּא מְדַלֵּג, עַד כְּדֵי שְׁלֹשָׁה מְדַלְגִין וְאִין מְדַלְגִין בִּתְוֹרָה **[לא]**. וְעַד כַּמָּה הוּא מְדַלֵּג, עַד כְּדֵי שְׁלֹשָׁה מְדַלְגִין וְאִין מְדַלְגִין בִּתְוֹרָה **[לב]**. וְעַד כַּמָּה הוּא מְדַלֵּג, עַד כְּדֵי שְׁלֹשָׁה מְדַלְגִין וְאִין מְדַלְגִין בִּתְוֹרָה **[לג]**. וְעַד כַּמָּה הוּא מְדַלֵּג, עַד כְּדֵי שְׁלֹשָׁה מְדַלְגִין וְאִין מְדַלְגִין בִּתְוֹרָה **[לד]**. וְעַד כַּמָּה הוּא מְדַלֵּג, עַד כְּדֵי שְׁלֹשָׁה מְדַלְגִין וְאִין מְדַלְגִין בִּתְוֹרָה **[לה]**. וְעַד כַּמָּה הוּא מְדַלֵּג, עַד כְּדֵי שְׁלֹשָׁה מְדַלְגִין וְאִין מְדַלְגִין בִּתְוֹרָה **[לו]**. וְעַד כַּמָּה הוּא מְדַלֵּג, עַד כְּדֵי שְׁלֹשָׁה מְדַלְגִין וְאִין מְדַלְגִין בִּתְוֹרָה **[לז]**. וְעַד כַּמָּה הוּא מְדַלֵּג, עַד כְּדֵי שְׁלֹשָׁה מְדַלְגִין וְאִין מְדַלְגִין בִּתְוֹרָה **[לח]**. וְעַד כַּמָּה הוּא מְדַלֵּג, עַד כְּדֵי שְׁלֹשָׁה מְדַלְגִין וְאִין מְדַלְגִין בִּתְוֹרָה **[לט]**. וְעַד כַּמָּה הוּא מְדַלֵּג, עַד כְּדֵי שְׁלֹשָׁה מְדַלְגִין וְאִין מְדַלְגִין בִּתְוֹרָה **[לע]**. וְעַד כַּמָּה הוּא מְדַלֵּג, עַד כְּדֵי שְׁלֹשָׁה מְדַלְגִין וְאִין מְדַלְגִין בִּתְוֹרָה **[ל**

פרק ה - משנה ה

הַמִּפְטִיר בְּנִבְיָא, הוּא פּוֹרֵס עַל שְׁמַע, וְהוּא עוֹבֵר לְפָנֵי הַתְּבָה, וְהוּא נוֹשֵׂא אֶת כַּפָּיו. וְאִם הָיָה קָטוֹן, אָבִיו אוֹ רֵבּוֹ **[ב]** עוֹבְרִין **[ג]** עֲלָיו. וְאִם הָיָה קָטוֹן, אָבִיו אוֹ רֵבּוֹ **[ב]** עוֹבְרִין **[ג]** עֲלָיו:

פרק ד - משנה ו

קטן קורא בתורה ומתרגם, אבל אינו פורס על שמע, ואינו עובר לפני התיבה, ואינו נושא את כפיו. פוחח **[לב]** פורס את שמע ומתרגם, אבל אינו קורא בתורה ואינו עובר לפני התיבה ואינו נושא את כפיו. סומא **[לג]** פורס את שמע ומתרגם. רבי יהודה אומר, כל שלא ראה מאורות מימיו, אינו פורס על שמע:

פרק ד - משנה ז

כהן שיש בידיו מומין **[לד]**, לא ישא את כפיו. רבי יהודה אומר, אף מי שהיו ידיו צבועות אסטיס **[לו]** ופואה, לא ישא את כפיו, מפני שהעם מסתכלין **[לז]** בו:

פרק ד - משנה ח

האומר איני עובר לפני התיבה בצבועין, אף בלבנים לא יעבר. בסנדל **[לח]** איני עובר, אף יחף לא יעבר. העושה תפלתו עגלה, סכנה ואין בה מצוה. נתנה על מצחו או על פס ידו, הרי זו דרך המינות. צפן זהב, ונתנה על בית אנקלי שלו, הרי זו דרך החיצונים:

פרק ד - משנה ט

האומר ברכוה טובים, הרי זו דרך המינות. על קן צפור יגיעו רחמיה, ועל טוב יזכר שמה, מודים מודים, משתקין אותו. המכנה בעריות, משתקין אותו **[מה]**. האומר **[מו]**, ומזרעה לא תתן להעביר למלך (ויקרא יח), ומזרעה

לא תתן לאַעבָרָא בְּאַרְמְיוּתָא, מְשַׁתְּקִין אוֹתוֹ בְּנִזְיָפָה:

פּרָק ד - מְשֵׁנָה

מַעֲשֵׂה רְאוּבֵן **[מז]** (בראשית לה), נִקְרָא וְלֹא מִתְרַגֵּם. מַעֲשֵׂה תָמָר (שם), נִקְרָא וּמִתְרַגֵּם. מַעֲשֵׂה עֵגְלֵ הָרֵאשֹׁן **[מט]** (שמות לב), נִקְרָא וּמִתְרַגֵּם. וְהַשְּׂנִי (שם), נִקְרָא וְלֹא מִתְרַגֵּם. בְּרַכְת פְּהֵנִים (במדבר ו), מַעֲשֵׂה דָוִד (שמואל ב יא) וְאַמְנוֹן **[נב]** (שם יג), לֹא נִקְרָאִין וְלֹא מִתְרַגְּמִין. אֵין מִפְּטִירִין בְּמִרְכָּבָה **[נג]** (יחזקאל א), וְרַבִּי יְהוּדָה מִתִּיר. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, אֵין מִפְּטִירִין בְּהוֹדַע אֶת יְרוּשָׁלַיִם (שם טז):